

Neuroradiografi i Trondheim

– et internationalt valgfag på 5. semester

Da jeg havde planer om at tage på udveksling, opsøgte jeg den internationale koordinater på CVU Øresund. Hun fortalte om muligheden for at komme til Norge og deltage i et kursus om neuroradiografi. Kurset bestod af seks ugers undervisning og seks ugers klinik. Jeg slog til med det samme og planlægningen gik i gang. Skolen sørgede for at tage kontakt til skolen i Norge og jeg udfyldte diverse ansøgninger.

Før sommeren faldt det hele på plads, og jeg kunne se frem til at tage til at starte på 5. semester i Norge.

Den 31. august tog jeg og en anden fra mit hold til Trondheim. Da vi ankom til byen, blev vi modtaget af en sygeplejestuderende, der

fulgte os til den "studentby", hvor vi skulle bo. Moholt, som studentbyen hedder, ligger ikke langt med bus fra hospitalet og skolen, der ligger på hospitalsområde. Moholt er et område med en masse mindre kollegier med 24 studerende i hver. Høgskolen i Trondheim havde sørget for boligen og FRD's studiefond havde bl.a. sponsoreret buskortet – tak for det!

Jeg boede på et lille værelse og delte køkken med tre andre piger fra henholdsvis Sydkorea, Litauen og Kina. Køkkenet var fuldt forsynet med hvad man

havde brug for, og der var vaskekælder tilknyttet. I studentbyen boede der, udover en del nordmænd, mange udvekslingsstude-

rende, da Trondheim besøges af ca. 30.000 udvekslingsstuderende hvert år.

Jeg startede i en norsk radiografklasse på Høgskolen i Sør-Trøndelag (HiST) den 2. september sammen med en fra mit hold og to udvekslingsstuderende fra Groningen i Holland. De norske radiografstuderende var kun et semester fra bacheloropgaven, da radiografuddannelsen i Norge er tre år lang. De næste seks uger foregik med forelæsninger og klasseundervisning om neuroradiografi, patologi i centralnervesystemet, avanceret CT og MR, MR-spektroskopi, fMRI, strålebehandling, undersøgelsesteknik og meget mere. Undervisningen foregik på engelsk og underviserne var primært radiografer og radiologer.

I slutningen af de seks uger skulle vi lave projektarbejde, hvor vi i en gruppe på seks skulle skrive en opgave med en efterfølgende mundtlig præsentation. Det var en sand udfordring at skrive en opgave, når vi i gruppen var tre "typer" radiografstuderende. Dem fra Norge havde deres måde at skrive opgave på, som var forskellige fra min måde at skrive opgave på, der igen var forskellig fra opgaveskrivning på den Hollandske radiografuddannelse. Gruppearbejdet foregik på engelsk, blandet med norsk og dansk og et ihærdigt forsøg på at forstå hollandsk. Vores opgave mandede ud i en undersøgelse af den bedste undersøgelsesmetode til hurtig diagnosticering af hjerneinfarkt. Til den mundtlige præsentation blev der fra tre underviseres side stillet spørgsmål til metoden såvel som teorien. Derudover havde hver gruppe en kritikgruppe, ligesom vi selv var kritikgruppe for en anden gruppe. Opgaven blev sammen med den mundtlige præstation vurderet af de tre af underviserne, og dommen var bestået/ikke bestået. Vi bestod vores opgave.

Udover undervisningen brugte vi også meget tid på at lære byen og de andre studerende i vores klasse at kende. Vi blev introduceret til Erasmus og

International Student Union (ISU) gennem en norsk pige, og på det møde mødte vi endnu flere udvekslingsstuderende. ISU arrangerede fester og filmaftener og via Erasmus meldte vi os til en fire dages tur til Lofoten i nord Norge.

De næste seks uger fortsatte med klinik på billeddiagnostisk afdeling på St. Olav Hospital i Trondheim. St. Olav er et stort moderne hospital, der skal fungere som hovedhospitalet for region Sør-Trøndelag. Mange af patienterne kommer langvejsfra og fra de små øer.

I klinikken var fokus stadig neuroradiografi, og jeg startede min klinik i CT, både 4-slice og 64-slice, på Nevrosenteret. Her fik jeg tilknyttet en vejleder, der skulle følges med mig i tre uger og hjælpe mig med at nå mine mål.

Udover to CT scannere, har Nevrosenteret to MR scannere, et par konventionelle røntgenrum og et Angiografi laboratorium. På trods af navnet, blev der ikke udelukkende lavet neuro-undersøgelser på centeret.

Den første uge sad jeg udelukkende ved arbejdsstationen, hvor jeg fik en grundig introduktion og oplæring i de mest almindeligt forekommende undersøgelser. Ugen efter var jeg også inde hos patienten, hvor jeg fik lov til at anlægge "venflon" på norsk, og forberede patienten på undersøgelsen.

Det var meget forskelligt, hvorvidt patienterne kunne forstå mig og omvendt. Heldigvis var min vejleder altid i nærheden, og kunne overtage kommunikationen, hvis det var nødvendigt. Det var lige så ofte mig,

der ikke kunne forstå patienterne, som dem der ikke kunne forstå mit dansk-norske. Det blev dog hurtigt bedre, idet jeg fik trænet mit norske såvel som mit sprog øre.

Efter tre uger på i CT på Nevrosenteret fortsatte min klinik på MR-senteret.

Her fik jeg tildelt en ny vejleder, der igen skulle følge mig igennem min MR-klinikperiode. Modellen var den samme, og jeg tilbragte den første

uge bag skærmen, hvor jeg blev oplært i de enkleste undersøgelser. Ugen efter brugte jeg også tiden sammen med patienterne.

Det er den samme model som for alle de norske radiografstuderende. Alle radiografer på afdelingen fungerer som vejledere, der varetager evalueringer og refleksioner. Norske radiografstuderende har ikke læringsjournaler, men en enkel refleksionsøvelse. For de norske radiografstuderende vurderes klinikperioden af deres vejleder ud fra en lang række mål samt en slutevaluering. De har vist også en enkelt klinisk prøve.

Jeg afsluttede mit klinikforløb med en uge i et gennemlysningslaboratorium på Kvinne-Barn Senteret, hvor jeg især lærte en masse om norsk strålehygiejne.

Før jeg havde set mig om, var der næsten gået de 13 uger, som udvekslingsopholdet varede. Den sidste tid brugte jeg på at nyde al sneen, der allerede faldt i midten af oktober, og have det sjovt sammen med de andre udvekslingsstuderende og de norske radiografstuderende. Der var også tid til at læse til eksamen, som var en fler valgs test, der tog udgangspunkt i al den undervisning vi havde modtaget. Da den var overstået, var det tid til at tage afsked.

Det havde været en super tur, og det var trist at sige farvel til skolen, byen og alle de mennesker man havde mødt.

Rikke Vienberg har modtaget kr. 1.500 fra FRD's Studiefond til opholdet. Se mere om Studiefonden på Studiesiden side 12.

